

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

AGAINST ALL ODDS

Een toneelspel voor jongeren,
zeer vrij naar William Shakespeare

door

Mariet Deneuter & Noor Schepers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3421

PERSONAGES

(9 meisjes – 4 jongens – Fig.)

HENDRIK (Hamlet), lief van Fé, broer van Geertrui, beste vriend van Geesje :
FE (Ophelia), lief van Hendrik, zus van Plien en Leia, sterk, rechttoe rechtaan,
zorgzaam :

KAMIEL (Claudius), lief van Geertrui, een kwal, niet echt bevriend met de rest
maar wordt aanvaard als "lief van" :

GEERTRUI (Gertrude), lief van Kamiel, zus van Hendrik, goed bevriend met
de anderen, beetje naïef en te goed van hart :

PLIEN (Polonius), een beetje eng, zus van Fé en Leia, heeft het beste voor met
Fé :

LEIA (Leartes), nog enger dan Plien, zus van Fé en Plien, ook zij heeft het
beste voor met Fé :

MARIE (Horatio), spelleidster, altijd paraat met goede raad :

GEESJE, (Ghost), beste vriendin van Hendrik, verliefd op Geertrui, lijdt aan
een gebroken hart :

ROOS (Rosencrantz), een beetje dom, zus van Storm :

STORM (Guildestern), even dom, zus van Roos :

SHAKESPEARE, de echte :

BAMIEL (Koning in het stuk in het stuk), acteur in het stuk in het stuk,
personage gebaseerd op (rara...) Kamiel :

BEERTRUI (Koningin in het stuk in het stuk), actrice in het stuk in het stuk,
personage gebaseerd op (rara...) Geertrui :

DECOR

Een vakantiehuisje. We zien de leefruimte.

Aan de linkerkant een salon met zetel, tafeltje, bijzetstoelen. Aan de
rechterkant een eetruimte met tafel, stoelen, kast en kapstok. Er staat ook nog
een rek of een kast voor keukenmateriaal.

Er zijn geen echte decorwissels maar tijdens de bonte avond (het stuk in het
stuk) is het waarschijnlijk nodig om een en ander wat te verschuiven zodat de
figuranten hun stuk kunnen opvoeren.

EERSTE BEDRIJF**scène 1**

(Vrijdagavond. Vriendenweekend in een chalet, in het salon. Alles is donker op de scène, 'Against all Odds' van Phil Collins speelt. Wanneer het lied losbarst, verschijnt er een spot op een meisje dat in de zetel ligt. Er weerklinkt ook onweer. Het meisje lijkt dood. Het is Geesje in een zwart T-shirt.)

(Marie komt op en ziet Geesje liggen.)

MARIE : *(dramatisch)* Hoe? Geesje, jij bent dood, of wat?

(Geesje zet zich recht, knikt en gaat terug liggen)

(zakt in elkaar, in slow-motion, maakt dramatische bewegingen en roept)

'NOOO.''

(Ze sleept zich van het podium.)

(Geesje zet zich verward recht en kijkt hoe Marie zichzelf van het podium sleept. Ze snapt er niks van.)

(Shakespeare komt op en spreekt het publiek aan.)

SHAKESPEARE : To Gotcha or not to Gotcha,
daar draait het om.
Vermoord je een vriend
dan wordt zijn opdracht jouw eigendom.

Elk een opdracht en een naam,
die verschilt voor iedereen.
Je let beter goed op,
want overwinnen kan er maar een.

Hoor je iemand Gotcha roepen
dan weet je, hij heeft beet
en is zijn slachtoffer van nu af aan
in het zwart gekleed.

Zo ook op het vriendenweekend
dat hier plaatsvindt,
waar vriend en vijand
door de overwinning worden verblind.

(Shakespeare gaat weer af.)

MARIE : *(komt terug op en gaat zitten bij Geesje)* Dus, Geesje. Jij bent dood.

GEESJE : Daar lijkt het op.

(Marie en Geesje lachen en geven elkaar een vuistje.)

MARIE : Hoe komt het?

GEESJE : Een trui.

MARIE : *(medelevend)* Geertrui? Ben je nog altijd verliefd op haar?

GEESJE : Nee, een echte trui. Een van Kamiel.

MARIE : Ah ja. Juist. Dat was inderdaad zijn opdracht.

GEESJE : Bedankt hé, spelleider, dat je mijn grootste rivaal op mij afstuurt.

MARIE : Het is maar een spel. Het kwam net zo uit.

GEESJE : Het kwam goed uit voor Kamiel, ja.

MARIE : Hoezo?

GEESJE : *(boos)* Hij heeft mijn gevoelens misbruikt. Hij weet ook heel goed dat ik

verliefd ben op Geertrui.

MARIE : Daar heeft de opdracht toch niets mee te maken?

GEESJE : Maar zijn vuile trucjes wel. *(doet Kamiel na)* "Oh Geesje, wat zou Geertrui je mooi vinden met deze trui. Oh Geesje, pas 'm eens. Oh Geesje, dat is net de kleur van je ogen. Geertrui zegt dat ook altijd." Dus natuurlijk pas ik die trui dan, en toen, Gotcha! Daar lag ik dan, met mijn zwart T-shirt. Dood voor we goed en wel gestart zijn. Moet ik nu het hele weekend ronddwalen als een geest?

MARIE : Als een Geesje?

GEESJE : Geestig.

MARIE : *(empathisch)* Dat is inderdaad niet mooi van hem. De opdracht was alleen dat jij zijn trui zou aandoen. Dat hij je zou kwetsen hoorde daar helemaal niet bij. Als ik geweten had dat hij het zo vuil zou spelen, had ik de namen anders verdeeld.

GEESJE : Maar dat is nog niet het ergste.

MARIE : Oei?

GEESJE : Geertrui was erbij. Ze deed zelfs mee. *(doet Geertrui na)* "Alsjeblieft! Toe, voor mij!" Ze deed er alles aan om mij de trui te doen passen en toen het gelukt was, kusten ze elkaar en waren ze weg.

MARIE : *(verbaasd)* Amai. Dat is wel heel wreed van haar. Dat had ik niet zien aankomen.

GEESJE : Misschien had ik het wel moeten weten, maar als Geertrui erbij is, kan ik niet meer helder denken. Ze hebben me echt belachelijk gemaakt.

MARIE : Het zijn zij die zich belachelijk maken. Ze moesten het niet zo ver drijven om te slagen. Trouwens, de opdracht moet wel alleen uitgevoerd worden, dus Kamiel heeft ook nog eens vals gespeeld.

GEESJE : *(twijfelt)* Misschien deed ze gewoon mee omdat ze het leuk vond. Ik weet niet zeker of ze wel wist dat ik zijn slachtoffer was. Dat zou het nog erger maken.

MARIE : Probeer het je niet te hard aan te trekken. We zijn naar hier gekomen om tijd door te brengen met onze vrienden, niet om vijanden te maken. Nu kan je samen met mij kijken hoe ze zich in zeven bochten wringen om elkaar te

vermoorden.

GEESJE : Zitten er nog leuke opdrachten tussen?

MARIE : *(enthousiast)* Ja, hoor. De klassieke deurbelmoord, die kon niet ontbreken.

GEESJE : Natuurlijk.

MARIE : Het gras moet ook bewonderd worden. En bedden opgemaakt, maar ik ga niet alles verklappen. *(korte pauze, mysterieus)* Ik ben benieuwd wie er als enige overlevende gaat overblijven.

GEESJE : Zoals hij nu bezig is, denk ik dat dat Kamiel wel eens zou kunnen zijn. Ik kijk alvast uit naar de volgende kill.

MARIE : Ah ja. Ik weet nog wie jouw doelwit was, en dus nu dat van Kamiel. Dat wordt spannend. Heb je het trouwens al tegen Hendrik verteld?

GEESJE : En dan tegen hem moeten toegeven dat ik verliefd ben op zijn zus, zeker. Ik schaam me dood.

MARIE : Maar je bent al dood!

GEESJE : Grappig.

MARIE : Ik weet het. Kom, iedereen slaapt al, laten wij ook maar gaan.

GEESJE : Ja, ik zal mijn eigen bed mogen opmaken.

(Marie lacht. Ze gaan allebei af. Licht uit.)

scène 2

(De volgende ochtend. Terug in het salon. Kamiel en Geertrui zijn de tafel aan het dekken voor het ontbijt.)

KAMIEL : Niet flauw doen, he. Geertrui.

GEERTRUI : Ik voel me toch schuldig.

KAMIEL : We hebben samen beslist om het zo aan te pakken.

GEERTRUI : Ik zit er anders echt wel mee in. Stel je voor dat ze zoiets met jou uithaalden, dat zou je ook niet fijn vinden.

KAMIEL : Dat had je op voorhand ook wel kunnen bedenken. Trouwens, in liefde en oorlog mag alles.

GEERTRUI : Misschien moeten we de volgende opdracht minder kwetsend aanpakken, en elk apart. Het blijven onze vrienden, hé.

KAMIEL : Niets vrienden. Ik ben hier om te winnen.

GEERTRUI : Je hebt met mij toch al het grote lot?

(Kamiel en Geertrui lachen met hun mopje. Ondertussen is de tafel gedekt. Leia, Hendrik, Fé, Marie en Plien komen op. Ze zetten zich aan tafel en beginnen te eten.)

PLIEN : Zeg, waar zijn Roos en Storm eigenlijk? Die heb ik nog niet gezien.

FE : Ze hadden gisterenavond nog een familiefeest. Ze komen deze namiddag pas.

HENDRIK : En Geesje? Die is er toch wel al?

MARIE : Die ligt nog in bed. Ze is nog wat stijf van dat doodgaan.

HENDRIK : Doodgaan? Is ze nu al uitgeschakeld? En ik weet van niets?

KAMIEL : Hendrik, je hebt wat gemist, man. Gisterenavond was het me al gelukt. Het was meesterlijk.

HENDRIK : *(verbaasd)* Zo snel al.

KAMIEL : Je kent mij, hé. Ik ben ne rappe. *(knipoogt)*

(Alle meisjes rollen met hun ogen. Ook Hendrik is niet onder de indruk. Geertrui wrijft door Kamiels haar.)

Wacht maar af. Ik ga dat spel nog winnen. Tegen vanavond is iedereen hier het hoekje om.

MARIE : Gauw is dood en langzaam is levend. Het vel van de beer niet verkopen voor hij geschoten is, Kamiel.

GEERTRUI : *(schuldig)* Vind je het heel erg, Hendrik? Ik weet dat ze je beste vriendin is.

HENDRIK : Nee, dat is hoe het spel gaat. Ik zou net hetzelfde gedaan hebben.

KAMIEL : *(tegen Geertrui)* Zie je nu wel. *(tegen Hendrik)* Wij mannen snappen elkaar, hé.

HENDRIK : *(sarcastisch)* Helemaal.

(Er valt een korte stilte. Iedereen ontbijt verder.)

PLIEN : Hendrik, geef je de koffie even door?

HENDRIK : Ja, 'tuurlijk. *(neemt de koffiekkan vast)*

LEIA : Zou je dat wel doen?

HENDRIK : Waarom niet? *(geeft de koffiekkan door aan Plien)*

LEIA : Daar heb je geluk gehad, hoor. Wat als Plien je moest vermoorden met een koffiekkan?

PLIEN : Laat mij dan eens doen, in plaats van tussenbeide te komen.

HENDRIK : *(zelfvoldaan)* Dames, dames. Er is meer dan genoeg Hendrik voor iedereen.

FE : *(geïrriteerd)* Zeg, we gaan nu toch niet het hele weekend alleen maar bezig zijn met dat stomme spel?

MARIE : Bedankt, Fé. Ik heb daar wel hard aan gewerkt.

FE : Ik weet het. Dat was heel lief van je. Ik vind het alleen niet fijn dat iedereen zo achterdochtig is.

GEERTRUI : Dat valt wel mee, hoor. We kunnen gaan wandelen deze voormiddag als je wil?

KAMIEL : Ja! Ik heb nog een paar Pokémon die ik moet vangen!

HENDRIK : *(sarcastisch)* Kamiel heeft Pokémon die hij moet vangen. Ik denk dat het beslist is.

LEIA : Dat is niet zo mijn ding. Ik zal hier wel opruimen.

PLIEN : Ik zal je helpen. Catch you later!

(Iedereen lacht. Kamiel, Geertrui, Fé, Hendrik en Marie gaan af. Fé laat haar gsm liggen. Leia en Plien blijven achter op de scène, ze beginnen op te ruimen.)

scène 3

PLIEN : Is alles in orde? Je ziet er nogal sip uit.

LEIA : Ik zit met school in mijn hoofd. De examens beginnen binnenkort, dus dit is eigenlijk niet het moment om op weekend te gaan.

PLIEN : Het is nog meer dan een maand, Leia. Je hebt nog tijd genoeg om te studeren.

LEIA : Ik weet het niet. Misschien ga ik toch beter naar huis.

PLIEN : Misschien net niet. Dit is toch de perfecte kans om nog eventjes te ontspannen voor je er helemaal invliegt. Blijf maar gewoon hier.

LEIA : Als jij het zegt.

PLIEN : Wees eens eerlijk: je hebt gewoon schrik om vermoord te worden, hé?

LEIA : Och jong. *(gooit met een handdoek naar Plien, maar ze lacht wel)*

PLIEN : *(dramatisch)* Ben ik nu dood? De klassieke handdoekdood? Zustermoord?

LEIA : Wacht maar af. Een opdracht als de mijne is nog nooit eerder gezien. Hij is echt het einde.

PLIEN : *(nieuwsgierig)* Vertel!

LEIA : Dat zie je van hier. Eerst jij!

PLIEN : Wel. Ik heb -

(Fé komt op. Leia ziet haar als eerste.)

LEIA : Fé!

PLIEN : *(ongemakkelijk)* Nee. Hoe durf je.

LEIA : *(wijst verward naar Fé)* Fé is hier. *(tegen Fé)* Heb je al veel Pokémon gevangen?

FE : We zijn nog niet vertrokken. Ik was mijn gsm vergeten.

LEIA : Oh, dan kunnen wij nog mee. Ik ga de mijne even halen.

(Leia gaat af. Fé wil haar volgen, maar Plien houdt haar tegen aan haar arm.)

FE : Zeg, zal 't gaan, ja?

PLIEN : Fé, We moeten het eens over Hendrik hebben.

FE : Ik heb hem niet en ik ga je ook niet helpen hem te vermoorden. Samenwerken is tegen de regels, dat weet je.

PLIEN : Het gaat niet over het spel, maar over de liefde.

FE : (*schertsend*) Liefde is toch ook een spel... (*imiteert Lisa del Bo*) ...'met jokers en pokers'. (*valt stil en voegt twijfelend toe*) Ik denk niet dat hij op zoek is.

PLIEN : Daar maak ik me net zorgen om.

FE : (*verward*) Dus je maakt je zorgen om het feit dat Hendrik geen lief wil? Ik wist niet dat je zo veel interesse had in hem?

PLIEN : Ik heb ook geen interesse in hem, ik heb interesse in jou.

FE : Zus, ik ben niet zo voor incest.

PLIEN : Doe normaal, zo bedoelde ik het niet. Ik wou het hebben over Hendrik en jou.

FE : Daar valt niets over te zeggen.

PLIEN : Dus jullie zijn geen koppel?

FE : Je weet wat papa altijd zegt, hé.

FE + PLIEN : (*zagerig*) Geen jongens in mijn huis.

PLIEN : We zijn niet thuis nu en ik heb de indruk dat er toch iets meer is tussen jullie.

FE : (*kijkt op haar horloge*) Het is negen uur 's morgens. Dan ben je 's nachts wel heel opmerkzaam.

PLIEN : Het is genoeg geweest. Ik ben echt bezorgd om je. Je kent dat type jongens, toch. (*doet Hendrik na*) "Dames, dames. Er is meer dan genoeg Hendrik voor iedereen."

FE : Dat was maar een mopje. Een flauw mopje, maar het was wel een mopje.

PLIEN : Dat ken ik. En er ondertussen toch aan elke vinger tien. Hij heeft een hele wachtrij, en waar sta jij op dat lijstje?

FE : Je bent veel te hard bezig met mijn liefdesleven.

PLIEN : En jij net niet! Nu is het misschien nog tof, maar over een week of een maand heeft hij weer iemand anders gevonden. Voor Hendrik is een lief niet meer dan een mooi accessoire. Jij verdient beter dan dat.

FE : (*lacht*) Hendrik ziet er anders ook niet slecht uit aan de arm.

PLIEN : (*gefrustreerd*) Allez, Fé. Ik bedoel het goed, ik denk echt dat het slecht gaat aflopen tussen jullie twee. Ik wil je niet gekwetst zien.

FE : Je klinkt al net als Leia, die had exact dezelfde boodschap voor mij.

PLIEN : Een reden te meer om naar ons te luisteren. Je blijft beter weg bij hem.

FE : (*geërgerd*) Het is al goed. Tegen jullie twee kan ik toch niet op. Ik zal uitkijken voor hem.

PLIEN : Beloof je dat?

FE : *(toegeeflijk)* Ja, mama. Ik beloof het.

(Plien en Fé geven elkaar een knuffel. Plien gaat tevreden af. Fé gaat zitten.)

Scène 4

(Hendrik komt op. Hij komt Plien tegen, die net af gaat. Ze houdt hem tegen.)

PLIEN : *(serieus)* Het spijt me.

HENDRIK : *(verward)* Trek het je niet aan.

(Plien gaat af. Hendrik gaat naar Fé, die aan het lachen is met de situatie.)

Zeg, iedereen staat te wachten op je. Zo lang duurt het niet om een gsm te halen. Seffens zijn er geen Pokémon meer voor je over.

FE : Hier zitten toch alleen maar Pidgeys en Caterpies. *(lacht)* Maar het is goed, we zullen vertrekken.

HENDRIK : Het hoeft niet, hoor. Je amuseert je precies wel goed hier alleen in de keuken. Je zit zo te lachen.

FE : Ik had net echt een hilarische conversatie met mijn zus.

HENDRIK : De hele enge of de iets minder enge?

FE : *(mept hem plagerig)* De minder enge, maar de hele enge heeft mij hetzelfde verteld als zij.

HENDRIK : *(nieuwsgierig)* En wat is dat dan?

FE : Dat je meisjes vangt als Pokémon.

HENDRIK : Zo ken ik mezelf precies niet. Vertel!

FE : Je weet het wel. *(doet Plien na)* "Voor Hendrik zijn meisjes alleen maar accessoires. Hendrik rijgt ze aan elkaar. Hendrik wil alleen maar mooie meisjes. Hendrik wil alleen maar lieve meisjes."

HENDRIK : *(flirterig)* Dan heb ik met jou toch verkeerd gegooid.

FE : Wie zegt dat jij mij gevangen hebt?

HENDRIK : We zijn toch al twee jaar samen en je bent nog niet weggelopen.

FE : Nee, al zouden Plien en Leia dat dus wel graag hebben. Ze denken dat je mij gaat kwetsen en dat ik beter af ben zonder jou.

HENDRIK : Wat weten zij daar nu van? Als je pa niet zo moeilijk zou doen, konden we aan iedereen laten zien dat wat we hebben echt is. Anders zou ik het niet zo lang met je hebben uitgehouden.

FE : Nog even tandenbijten, volgend jaar gaan we op kot. Dan kunnen we doen en laten wat we willen.

HENDRIK : Niks te vroeg!

(Het gesprek valt stil. Fé en Hendrik houden elkaars hand vast. Ze legt haar hoofd op zijn schouder.)

Konden we maar hier blijven. We zijn nooit met z'n twee alleen.

FE : *(lacht verliefd)* Maar jongen toch.

HENDRIK : Ik meen het.

FE : Je bent zo lief. Maar je weet dat dat niet kan. Dan zouden ze pas echt beginnen roddelen.

HENDRIK : En je zussen zouden dan wel echt gek worden.

FE : *(ongemakkelijk)* Over mijn zussen gesproken: ik heb hen eigenlijk beloofd dat ik bij je weg zou blijven.

HENDRIK : *(boos)* Wat? Waarom? Hoe kon je dat doen?

FE : Het was niet de bedoeling, maar ze lieten me maar niet met rust en het was eruit voor ik het wist.

(Hendrik mokt in stilte)

Het spijt me, Hendrik, maar ik ga dat niet echt doen, hé. We blijven in het geheim afspreken zoals anders, en zo heel vaak zagen we elkaar hiervoor ook niet. *(ze geeft hem een kus op de wang)* Is het mij vergeven?

HENDRIK : Jou wel, maar je enge zussen nog niet. *(lacht met zijn eigen mopje)* Je bent eigenlijk echt wel mijn goeie Fé.